

Діма завжди був добрим і не боявся спробувати щось нове. Він міг розвеселити будь-кого всього одним словом, був «живчиком». Таких, як Діма, ще треба було пошукати! Він був впertим, впевнено йшов до поставленої перед собою цілі. Незважаючи ні на що! Це була та риса характеру, яка відрізняла його від всіх. Діма був людиною слова.

Назар Рачковський

Діма був чудовою людиною, хорошим другом, відважним воїном та Героєм України, який назавжди залишиться у наших серцях. Він завжди був на позитиві, своїми жартами розвеселяв інших, не боявся брати відповідальність за свої вчинки, був частинкою нашої шкільної сім'ї. Незважаючи на те, що вчилися ми разом не дуже довго, після закінчення школи ми підтримували спілкування. Неодноразово домовлялися про зустріч, проте, перебуваючи у різних містах, зустрітися нам так і не вдалося. Діма завжди цікавився життям однокласників. Багато працював, досягав поставленої мети. Він пішов (нажаль, назавжди...) захищати нас та Україну ціною власного життя.

Світлана Цьона

Дмитро був добрим однокласником, міг підтримати того, кого потрібно. Він знаходив спільну мову з будь-ким, був завжди на позитиві. Звісно його добре не пам'ятаю, але те, що він був хорошим другом та співрозмовником та завжди був готовий прийти на допомогу - не забуду.

Саша Соколовський

Пригадую, Діма в школі і за її межами завжди був компанійський. Думаю, що надалі після школи йому це знатно допомогло в житті і в службі. Однотимців і людей зі спільними інтересами він завжди міг знайти і мав поруч. Також пригадую його тягу до футболу. Практично у всіх випадках, коли появлялась нагода, він був перший з нападаючих. Діма неодноразово разом зі мною ходив на бруси або ж турнік, хоча це не було його захопленням. Так що пасивний спосіб життя він точно

не вів, хіба що в тих випадках, коли йому було не цікаво. Тому в спогадах у мене Дмитро завжди енергійний, не міг всидіти на місці, він той, хто завжди старався бути на позитиві та передавати його іншим.

Ростислав Горбай

В моїх спогадах Дмитро завжди усміхнений. Пам'ятаю, що за своєю природою був досить таки бунтівним, але зумів поєднати в собі цю рису з великою добротою до інших. Усі в класі були до нього прихильними, бо Дмитро міг знайти з нами всіма спільну мову чи видати якийсь дотепний жарт. Я особисто не була в близьких дружніх стосунках з Дмитром, але пам'ятаю, що він був завжди непідробним, щирим.

Городецька Анна

Памятаю, як поріг класу перстувив худорлявий хлопчина з великими очима. Це був новий учень у моєму 8 класі – Дмитро Желіско. З перших днів він знайшов спільну мову з однокласниками, оскільки навчався разом з ними у початкових класах. Дмитро був добрим і щирим. Це проявлялося у намаганнях підтримати товаришів, допомогти однокласникам. Також Дмитро був справедливим та вимогливим. Причому не лише до інших, а й до себе. У будь-якій ситуації займав сторону правди, не терпів брехні та підлабузництва. Саме ці риси допомогли Дмитру завоювати хороше ставлення до себе однокласників. А ще він був веселим та дотепним. Там, де був Дмитро, завжди лунав сміх. Він міг підняти настрій будь-кому.

Дмитро виділявся наполегливістю та впертістю, яка проявлялася в його рішучості. Він чітко знав, чого прагне та як цього досягти. Не боявся ніякої роботи: чи то прибирання в класі, чи то прибирання території школи, чи то робота по господарству, адже разом з мамою проживав у селі.

Діма мав загострене почуття справедливості. Вмів визнати свою помилку. Найбільше Дмитро не хотів засмучувати маму. Пригадую, як він просив мене не

повідомляти її про якийсь свій нехороший вчинок і обіцяв більше нічого такого не робити. Це сталося ще на початку навчання у класі. Я йому повірила. З того часу Дмитро жодного разу не зробив нічого, за що у мене б виникла потреба зателефонувати мамі. Хіба подякувати їй за виховання сина.

Класний керівник Кріцак Надія Ярославівна

